

El participant no és un amateur

Publicat per [Interacció](#) [1] el 28/11/2013 - 11:54 | Última modificació: 23/06/2026 - 08:43

En aquesta entrevista publicada a *L'Observatoire* el 2012, Marie-Madeleine Mervant-Roux qüestiona la tendència a anomenar «amateurs» les persones que intervenen puntualment en produccions professionals. Segons l'autora, es tracta d'una confusió conceptual amb conseqüències estètiques i polítiques. El participant ocasional, incorporat durant unes setmanes a un espectacle, no és equivalent a l'amateur que desenvolupa una pràctica artística sostinguda, col·lectiva i autònoma.

La crítica no s'adreça a les experiències participatives en si mateixes. Mervant-Roux reconeix que poden ser valuoses i generar experiències significatives. El problema apareix quan aquestes pràctiques es presenten com una expressió de democratització cultural sense analitzar les relacions de poder que les estructurin. Al voltant d'aquestes figures escèniques es construeix sovint una retòrica del natural, de l'autenticitat i del «real» que tendeix a idealitzar la manca d'experiència artística i a convertir-la en un valor estètic.

L'autora reivindica el teatre amateur com un univers propi, amb les seves regles, les seves formes d'organització i la seva història. Lluny de ser una versió menor del teatre professional, constitueix una altra manera d'exercir la funció dramàtica, basada en la implicació continuada dels participants i en la capacitat de construir projectes col·lectius. La figura de l'amateur no és la del debutant, sinó la d'algú que assumeix una pràctica artística sostinguda en el temps.

? El debat no és qui puja a l'escenari, sinó quina relació manté amb la pràctica artística, amb el temps d'aprenentatge i amb la construcció col·lectiva de l'obra.

La reflexió s'estén també a la participació dels públics. Mervant-Roux adverteix que fer participar físicament l'espectador no implica necessàriament una experiència més intensa o democràtica. La funció del públic no és passiva. Mirar, escoltar, interpretar i incorporar allò viscut a la pròpia experiència constitueixen formes d'activitat cultural que sovint queden invisibilitzades davant la fascinació contemporània per la participació observable.

El text ofereix una pregunta útil per a les polítiques culturals: tota participació és realment participació? O, de vegades, el llenguatge participatiu amaga formes d'intervenció limitades, temporals i fortament dirigides?

Llegit avui, aquest breu però incisiu text de Marie-Madeleine Mervant-Roux continua interpel·lant alguns dels discursos més estesos sobre participació cultural. Escrit en un moment en què proliferaven les propostes escèniques amb persones no professionals, l'article planteja una distinció que encara avui resulta pertinent: participar en un espectacle no converteix automàticament algú en amateur. (n. de l'e., 2026)

Referència

Mervant-Roux, M.-M. (2012). *Non, le « participant » n'est pas un amateur*. Entretien réalisé par Marie-Christine Bordeaux. *L'Observatoire*, 40, 13–15. <https://doi.org/10.3917/lobs.040.0013> [2]

Categories: Publicacions acadèmiques

Categories: Recursos i publicacions

Etiquetes: participació cultural

Etiquetes: públics de la cultura

Etiquetes: arts i creació

Etiquetes: pensament cultural

Etiquetes: estudis socials de la cultura

- [3]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/blogs/2013/participant-amateur>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <https://doi.org/10.3917/lobs.040.0013>

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/4529>